

Ders 93

LESSON 93

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İkinci İnceleme (Bölüm 1): Adem, Günah Sorunu

REVIEW 1: ADAM, THE PROBLEM OF SIN

Yaratılış 1-4, v.b.

Sevgili dinleyicilerimiz, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Uzun bir zamandır Peygamberlerin Yazılarını incelemiş bulunmaktayız. Tanrı'nın kırktan fazla insana (bin beş yüz yıldan fazla bir zaman dönemi süresince) Sözü'nü – günahkarların Tanrı'nın önünde doğru sayılabilmelerini sağlayan doğruluk yolunu açıklayan Kitabı – yazmaları için esin verdi. Tanrı'nın tüm gerçek peygamberlerinin bu kurtuluş yolu ile ilgili tek bir düşünceyi ve tek bir mesajı paylaştıklarını keşfettik. Yazdıkları bildiriler kendi zihinlerinden çıkmadı, Tanrı'nın Kutsal Ruh'u onlara, ne yazacaklarını esin yolu ile bildirdi. **Bu gün ve bundan sonraki üç yayımmızda** Tanrı'nın yardımı ile Kutsal yazılarda daha önce incelemiş olduğumuz her şeyi, **yeniden incelemeyi ve özetlemeyi** planlıyoruz. Bu günkü dersimizin adı: **"Günah Sorunu."**

Şimdi **Tanrı'nın Kendisinin atmış olduğu temele** geri dönelim. Tanrı, peygamberi Musa'nın zihnine Tanrı Sözü'nün ilk kısmı olan **Tevrat'ı** koydu. Bu kitabın ilk ayetini hatırlayabiliyor musunuz? Ayet şöyle der: **"Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı."** Bu ayette, başlangıçta evren, melekler ve insanlar yaratılmadan önce **yalnızca Tanrı'nın var olduğunu** gördük. Tanrı, sonsuzluk Rabbi, Sonsuz Ruh'tur. Tanrı'nın başlangıcı ve sonu yoktur. O, her şeyi gören ve her şeyi bilen, Her Şeye Gücü Yeten'dir.

İlk bölümde Tanrı'nın altı günde nasıl göğü, yeri, denizdekileri ve içindekileri yarattığını okuduk. Tanrı, yeryüzünü yaratmayı planladığı insan için hazırladı. Tanrı, bu nedenle altıncı günde şöyle dedi:

"İnsanı, kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım. Denizdeki balıklara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun." Böylece Tanrı insanı kendi suretinde yarattı." (Yaratılış 1:26, 27)

İnsan, Tanrı'nın yaratmış olduğu **tüm yaratıkların en önemlisidir**. Tanrı, insanı kendi benzeyişinde yarattı! Tanrı, insan ile derin ve harika bir paydaşlığa sahip olmayı planladı. Bu yüzden erkeğin ve kadının canına Tanrı'yı tanıyabilmeleri için **bir ruh** yerleştirdi, onlara Tanrı'yı sevebilmeleri için **bir yürek** verdi ve Tanrı'ya itaat etmek ya da itaat etmemek konusunda bir seçim yapabilmeleri için **özgür bir irade** emanet etti.

İkinci bölümde, Tanrı'nın ilk insan Adem'i bakılışı güzel ve yemesi lezzetli meyveleri olan ağaçlar ile dolu bereketli bir bahçeye yerleştirdiğini okuduk. Aynı zamanda Tanrı'nın Adem'in kaburga kemiklerinden birini alarak bu kemik ile kadını yarattığını ve sonra bu kadını Adem'e tanıştırdığını gördük. Adem, bu kadına Havva adını verdi. Tanrı, erkeği ve kadını bereketledi ve onlara ihtiyaçları olan her şeyi verdi. Ancak Tanrı'nın onlardan almak istediği bir şey vardı. Tanrı, kendi benzeyişinde yaratmış olduğu bu iki insandan ne istedi? Tanrı onlardan **Kendisini**, tüm akılları, tüm yürekleri ve tüm iradeleri ile **sevmelerini** ve böylece O'nun ile sonsuza kadar derin ve harika bir ilişkiye sahip olmalarını istedi. Ve bu yüzden Tanrı'nın, nasıl onların yüreklerinde olanı açığa çıkartmak amacı ile önlerine **bir deneme** koyduğunu gördük. Tanrı Adem'e şu buyruğu verdi: *"Bahçedeki istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin, ama iyi ile kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün!"* (Yaratılış 2:16, 17) Tanrı bu şekilde, Adem'i denedi, ama önce Tanrı'nın yasasından ayrılmamanın sonucunun ölüm, yani, **Tanrı'dan sonsuza kadar ayrılık** olacağını bildirerek Adem'i uyardı.

Kutsal Yazılar üçüncü bölümde Şeytan'ın Tanrı'ya karşı isyan eden meleğin Adem ve Havva'ya kurnaz ve sinsi bir yılan olarak geldiğini yazarlar. Yılan, kadına şöyle dedi:

"Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiç birinin meyvesini yemeyin' dedi mi? Kadın, 'Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz' diye yanıtladı. Ama tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın, yoksa ölürsünüz' dedi. Yılan, kadına, 'Kesinlikle ölmezsiniz' dedi, 'Çünkü Tanrı biliyor ki o ağacın meyvesini yediğiniz zaman, gözleriniz açılacak, iyi ile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.'" (Yaratılış 3:1-5)

Tanrı, Adem ve Havva'ya O'nun yasaklamış olduğu ağaçtan yedikleri takdirde, kendilerine ne olacağını söyledi? Tanrı, onlara, **'Öleceksiniz!'** dedi. Şeytan, Adem ve Havva'ya ne dedi? **"Ölmeyeceksiniz!"** dedi. Adem ve Havva kimin sözüne inanmayı ve kimin sözünü izlemeyi seçtiler? Tanrı'nın söylediğine mi inanmayı seçtiler, yoksa Şeytan'ın söylediğine mi inandılar? **Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ın sözüne inanmayı seçtiler!**

Bu olaydan sonra Tanrı ne yaptı? Geri çekilerek Adem ve Havva'yı izlemek ile mi yetindi? Hayır, Tanrı ne yapacağını söyleyerek onları uyarıyordu ve söylediği şeyi yaptı. Onları çağırdı, yargıladı, onları ve yeryüzünü lanetledi, sonra onlar için yaratmış olduğu o güzel bahçeden onları çıkardı. O üzücü günde Adem ve Havva'nın canları öldü. Yaşamın kaynağı olan **Tanrı'dan ayrıldılar**. Artık bekleyebilecekleri tek şey fiziksel ölüm ve sonsuz cezaydı, çünkü Tanrı'nın söylemiş olduğu gibi, günahın ücreti sonsuz ölümdü.

Günah gerçekten korkunç bir felakettir. Adem ve tüm soyu tek bir günah aracılığı ile Tanrı'dan ayrıldılar. Günah, bir şekilde AIDS olarak anılan hastalık gibidir. Bildiğiniz gibi, AIDS insanların birbirlerine bulaştırdıkları bir hastalıktır. Günah, tüm dünyayı kaplamış olan bir felakettir. AIDS virüsü bir insanın bedenine bir kez girdiği zaman, onu bir daha asla terk etmez. AIDS hastalığı olan kişiler, bu hastalığı çocuklarına geçirebilirler. AIDS, bulaştığı herkesi mahveden bir katildir. **Günah** de aynen böyledir. Günah her yerde ve herkestedir ve insanların sonsuza kadar mahvolmalarına neden olur. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, günah hastalığı ve AIDS hastalığı arasında bir fark vardır. AIDS'i tedavi eden bir ilaç henüz

bulunmamıştır, ama günah tarafından lekelenmiş olan insanlar için **bir tedavi** vardır. Kullandığımız takdirde, bizi günahattan sonsuza kadar temizleyecek olan bir çözümü Tanrı'nın Kendisi sağlamıştır.

Adem ve Havva'nın günah işlediği gün Tanrı'nın vermiş olduğu **harika vaadi** hatırlayabiliyor musunuz? Evet, günahın dünyaya girmiş olduğu aynı gün Tanrı, Adem'in çocuklarını Şeytan'ın ve günahın yıkıcı gücünden kurtaracak kutsal bir Kurtarıcıyı yeryüzüne göndereceğini vaat etti. Aynı zamanda Tanrı'nın bu Kurtarıcının eşsiz bir şekilde bakire bir kızıdan doğacağını ilan ettiğini de okuduk. Çünkü günahkarların Kurtarıcısı, günah tarafından lekelenmiş olan Adem'in soyundan gelemezdi. O'nun saf ve kutsal olan Tanrı'nın Ruhu'ndan gelmesi gerekiyordu.

Böylece Müjde'de (İncil), Tanrı'nın bu Kurtarıcıyı yeryüzüne göndereceğini vaat etmesinden binlerce yıl sonra Tanrı'nın atadığı zaman geldiğinde, dünyaya kusursuz doğrulukta bir İnsan doğduğunu gördük; O'nun yersel bir babası yoktu, bakire bir kızıdan doğdu. Adı **İsa** idi; İsa, *Tanrı kurtarır* anlamına gelir. Evet, İsa Mesih Adem ve Havva'nın günah işlediği günde Tanrı'nın vaat etmiş olduğu kutsal Kurtarıcıdır. O, tek ve biricik Kurtarıcıdır.

Şimdi günahın dünyaya girdiği günde neler olduğunu yeniden incelediğimiz noktaya geri dönelim. Adem ve Havva'nın iyi ve kötüyü bilme ağacından yedikten sonra, ne yaptıklarını hatırlayabiliyor musunuz? Kendilerine, çıplaklıklarını örtmek için incir yapraklarından giysiler yaptılar, utançlarını gizlemek amacı ile bu yaprakları bellerine bağladılar. Çünkü günah işlemeyen önce çıplaktılar, ama utançları olmadığı için bu durumdan rahatsız değillerdi. Tanrı, onların kendileri için yaptıkları giysileri kabul etti mi? Hayır. Tanrı onların giysilerini neden kabul etmedi? Çünkü, onlara, insanın Tanrı'nın önündeki günahını örtmek için hiçbir şey yapamayacağını öğretmek istedi. Ama Tanrı yine de Adem ve Havva için bir şey yaptı. Tanrı'nın nasıl bazı masum hayvanları seçtiğini, onları boğazladığını, sonra derilerini ayırdığını ve bu derilerden Adem ve Havva için giysiler yaptığını ve onlara giydirdiğini gördük. Tanrı bu şekilde Adem ve Havva'ya **günahın ücretinin ölüm** olduğunu öğretti. Tanrı yalnızca hayvan kurban etmekle kalmadı, ama aynı zamanda Adem ve soyuna da Kurtarıcıyı göndereceği zaman gelinceye dek, günahı örtmek için hayvanlar kurban etmelerini de buyurdu.

Tanrı böylece onlara **kurtuluş için yalnızca tek bir yolun var olduğunu** açıkça gösterdi: **kurtuluş yolu günahsız bir kurbandı!** Tanrı'nın emrettiği doğruluk yolu, insanın, günahı örten kurbanlar olarak lekesiz hayvanlar seçmelerini ve onları boğazlamalarını talep ediyordu. Bu kurbanlar, Adem'in soyunun günah borcunu ödemek için bir çarımhta Kanını dökmek üzere gelecek olan **kutsal Kurtarıcıyı sembolize ettiler**. Böylece bu kurban edilen hayvanlar aracılığı ile Tanrı, günahı kaldırmak için mükemmel kurban olarak ölecek olan İsa Mesih'in bir gölgesini günahkarların gözlerinin önüne sermekteydi. Tanrı, bu yol aracılığı ile adil olduğunu sergiledi: *“Bunu adil kalmak ve İsa Mesih'e iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacı ile yaptı. “* (Romalılar 3:26)

Adem'in günahını ve Tanrı'nın bir kurtarıcı gönderme konusundaki harika vaadini içeren öyküden sonraki bölümde Adem'in Kayin ve Habil adlarındaki ilk iki çocuğu hakkında bilgi edindik. Habil'in Tanrı'ya, aynı Tanrı'nın buyurmuş olduğu gibi günahı örten bir kurban olarak lekesiz bir kuzuyu keserek sunduğunu gördük. Kayin ise Tanrı'ya kendi çabaları aracılığı ile yaklaşmayı denedi ve Tanrı'ya lanetlenmiş toprakta yetiştirmiş olduğu ürünlerden getirdi. Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der: *“Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. Rab, Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin ile*

sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni ve suratını astı. (Yaratılış 4:4, 5) Tanrı, Kayin'in kurbanını neden kabul etmedi? Daha önce de görmüş olduğumuz gibi Tanrı'nın buyurduğu doğruluk yolu şunu ilan ediyordu: “Kan dökülmeksizin günah bağışlaması olmaz.” (İbraniler 9:22) Ancak Kayin, Tanrı'nın belirlemiş olduğu kurban yoluna saygı göstermedi. Kayin Tanrı'ya inanıyormuş gibi yaptı, ama eylemleri ile bunu inkar etti, çünkü Tanrı'nın talep ettiği kurban kanını Tanrı'ya sunu olarak getirmede. Tanrı, bu nedenle Kayin'i ve sunusunu reddetti. Ama Habil'in kurbanı Tanrı'nın hoşuna gitti ve onun tüm günahlarını bağışladı, çünkü Habil Tanrı'nın sözüne inandı ve O'na bir kuzunun kanını götürdü.

Habil, günahların bedelini ödemek için Kanını döken İsa Mesih'e imanları nedeni ile Tanrı'nın doğru saydığı kişileri sembolize eder. Kayin ise, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği Kurtarıcının kurbanını kabul etmeyi reddeden ve Tanrı'nın önünde kendi çabaları ile doğru olmaya gayret eden kişilerin bir örneğini temsil eder. Bu güne kadar yalnızca bu **iki yol** var oldu: Habil'in yolu ve Kayin'in yolu. Siz hangi yolu izliyorsunuz? Siz, Habil'in, yani, Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği kutsal Mesih'in kurbanı üzerine bina edilmiş olan **doğruluk yolunu** kabul ettiniz mi? Yoksa hala Kayin'in, insanın iyi işleri ve dinin talep ettikleri üzerine bina edilen **kötülük yolunu** mu izlemektesiniz?

Sevgili dinleyicilerimiz, **Tanrı'nın adil** olduğunu ve günahı hoş göremeyeceğini artık lütfen bilin. Tanrı, Adem ve Havva'ya, Kayin ve Habil'e ve onların tüm soyuna: “Günah işlediğinizi biliyorum. Tamam, ama bu o kadar önemli değil, ben günah işlemiş olduğunuzu unutacağım!” diyemezdi. Tanrı, böyle günahları unutulabilir mi? Hiç bir zaman! Eğer Tanrı böyle günahları unutmuş olsaydı, o zaman günahkarlar O'nun kutsallığının nasıl farkına varabilirlerdi? Tanrı, adil bir yargıçtır ve günahı cezalandırmak zorundadır. Günahın cezası ölümdür! İşte, kutsal Kurtarıcı bu yüzden günahlarımızın cezasını çekmek üzere ölmek zorunda kaldı. O, çarmıhta öldüğü zaman, benim ve sizlerin günahlarının cezasını çekti.

Tanrı'nın buyurduğu **doğruluk yolu** ile ilgili olarak Müjde'nin neler yazdığına kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

“Günah bir insan aracılı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.” (Romalılar 5:12) “Hiç ayırım yoktur, çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. İnsanlar, İsa Mesih'te olan kurtuluş ile, tanrı'nın lütfu ile karşılıksız olarak aklanırlar. Tanrı, Mesih'i kanı ile günahları bağışlatan, ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacı ile yaptı.” (Romalılar 3:22-26) “Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.” (Romalılar 6:23)

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı'nın isteği ile bir sonraki dersimizde peygamberlerin mesajını yeniden incelemeye ve Tanrı'nın İbrahim'i nasıl dünyaya Kurtarıcı gönderme konusundaki harika planının bir parçası olmaya çağırdığını hatırlayacağız.

Siz, yaşamınızı değiştirebilecek güçte olan Tanrı sözü'nden alınmış şu ifade üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

“Günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.” (Romalılar 6:23)